

Čítanie z Prvej knihy Mojžišovej (1)

Boh povedal: "Urobme človeka na náš obraz a podľa našej podoby! Nech vládne nad rybami mora i nad vtáctvom neba i nad dobytkom a divou zverou a nad všetkými plazmi, čo sa plazia po zemi!" A stvoril Boh človeka na svoj obraz, na Boží obraz ho stvoril, muža a ženu ich stvoril. Boh ich požehnal a povedal im: "Plodťte a množte sa a naplňte zem! Podmaňte si ju a panujte nad rybami mora, nad vtáctvom neba a nad všetkou zverou, čo sa hýbe na zemi!" A Boh videl všetko, čo urobil, a hľa, bolo to veľmi dobré.

Počuli sme Božie slovo.

Čítanie z Prvej knihy Mojžišovej (2)

Pán Boh povedal: „Nie je dobre byť človeku samému. Urobím mu pomoc, ktorá mu bude podobná.“ Ked' Pán, Boh utvoril z hliny všetku poľnú zver a všetko nebeské vtáctvo, priviedol ho k Adamovi, aby videl, ako by ho nazval, lebo ako ho nazve, také bude jeho meno. A nazval Adam menom všetok dobytok, všetko nebeské vtáctvo a všetku poľnú zver. Ale pomoc, ktorá by mu bola podobná, nenašiel. Tu Pán, Boh, dopustil na Adama tvrdý spánok a ked' zaspal, vybral mu jedno rebro a jeho miesto zaplnil mäsom. A z rebra, ktoré vybral Adamovi, utvoril Pán, Boh, ženu a priviedol ju k Adamovi. Vtedy Adam povedal: „Toto je teraz kost' z mojich kostí a mäso z môjho mäsa; preto sa bude volať mužena, lebo je vzatá z muža.“ Preto muž opustí svojho otca i svoju matku a prilipne k svojej manželke a budú jedným telom.

Počuli sme Božie slovo.

Čítanie z knihy Rút (3)

Noemi povedala Rút: „Hľa, tvoja švagríná sa vrátila k svojmu národu a k svojim bohom! Chod' aj ty za svoju švagrinou!“ Ale Rút odpovedala: „Nenaliehaj na mňa, aby som ťa opustila a odvrátila sa od teba: lebo kde pôjdeš ty, pôjdem i ja, kde sa zdržíš, zdržím sa aj ja: tvoj národ sa stane mojím národom a tvoj Boh bude mojím Bohom. Kde ty zomrieš, tam zomriem i ja a tam budem aj pochovaná. Nech mi Pán tak urobí a nech mi tak aj pridá, že len smrť ma odlúči od teba.“

Počuli sme Božie slovo.

Čítanie z Prvej knihy Mojžišovej (4)

Abrahámov sluha povedal Labanovi: „Padol som na kolená, poklonil som sa Pánovi a prosil som Pána, Boha môjho pána Abraháma, ktorý ma viedol po pravej ceste, aby som priviedol dcéru príbuzného môjho pána pre jeho syna. A teraz, ak chcete môjmu pánovi preukázať láskavosť a vernosť, dajte mi to vedieť, ak nie, tiež mi to dajte vedieť, aby som sa mohol dať napravo alebo naľavo.“ Laban a Batuel odpovedali takto: „Od Pána vyšla táto vec. My ti nemôžeme povedať ani áno, ani nie. Pozri, Rebeka je pred tebou, vezmi ju a chod! Nech sa stane ženou syna tvojho pána, ako hovoril Pán!“ Zavolali teda Rebeku a opýtali sa jej: Chceš ísť s týmto mužom?“ Ona odpovedala: „Chcem!“ Potom teda prepustili svoju sestru Rebeku i s jej dojkou, aj Abrahámovho sluhu s jeho mužmi. I požehnávali Rebeku a hovorili jej: „Sestra naša, rozmnož sa v tisíce a desaťtisíce a tvoje potomstvo nech zaujme brány svojich nepriateľov!“ Potom sa Rebeka pohla aj so svojimi slúžkami, vysadli na t'avy a nasledovali muža. A sluha Rebeku vzal a odišiel. Vtedy sa Izák práve vrátil z cesty od studne Lachaj roi, býval totiž v Negebe. Ked' sa zvečerievalo, vyšiel Izák na pole, aby si porozmýšľal. Tu zdvihol oči a videl prichádzat' t'avy. Aj Rebeka zdvihla oči a zbadala Izáka. Rýchlo zosadla z t'avy a povedala sluhovi: „Kto je ten muž, čo ide oproti nám po poli?“ A ked' sluha povedal: „To je môj pán,“ vzala závoj a zahalila sa. Potom sluha porozprával Izákovi všetko, čo vykonal a Izák ju viedol do stanu svojej matky Sáry. Vzal si teda Rebeku a ona sa stala jeho ženou. A tak ju miloval, že našiel útechu nad stratou svojej matky. **Počuli sme Božie slovo.**

Čítanie z knihy Tobiáš (5)

Ked' rodičia odišli a zavreli dvere izby, Tobiáš vstal z lôžka a povedal Sáre: „Vstaň, sestra! Modlime sa a prosme nášho Pána, aby nám preukázal milosrdensvo a spásu.“ Ona vstala a začali sa modliť a prosiť Pána, aby im daroval spásu. Začali slovami: „Zvelebený bud', Bože našich otcov, a nech je zvelebené tvoje meno po všetky veky vekov! Nech ti dobrorečia nebesia i všetko tvoje stvorenie po všetky veky! Ty si stvoril Adama a utvoril si Evu, jeho ženu, aby mu pomáhala a podporovala ho. Z oboch vzišlo celé ľudské pokolenie. Ty si povedal: „Nie je dobre človeku samému; urobme mu pomoc, ktorá mu bude podobná.“ Teraz si neberiem túto moju sestru z chlupnosti, ale s čistým úmyslom. Zmiluj sa dobrotivo nado mnou i nad ňou, aby sme sa spoločne dožili staroby.“ Nato obaja povedali: „Amen, Amen!“ A potom celú noc spali.

Počuli sme Božie slovo.

Čítanie z knihy Tobiáš (6)

Tobiáš povedal: „Brat Azariáš, povedz Raguelovi, aby mi dal moju sestru Sáru za manželku.“ Raguel začul tieto slová a povedal mladíkovi: „Jedz a pi a bud' veselý dnes večer, lebo niet človeka, ktorý by mal právo vziať si moju dcéru Sáru okrem teba, brat môj. A ani ja ju nesmiem dať inému mužovi, len tebe, lebo ty si môj najbližší príbuzný. Musím ti však, syn môj, otvorene povedať celú pravdu: Dal som ju už siedmim mužom z našich bratov a všetci zomreli v tú noc, keď k nej vošli. A teraz, syn môj, jedz a pi! Pán to už zariadi.“ Tobiáš odvetil: „Nebudem jest', ani pit', kým nevykonáš, o čo ťa žiadam.“ Raguel mu teda povedal: „Dobre, urobím to! Dostaneš ju podľa nariadenia Mojžišovej knihy, lebo ti je aj z neba určené, že ju máš dostať. Vezmi si svoju sestru; odteraz ty si jej bratom a ona je tvojou sestrou. Dostávaš ju dnes a navždy. Nech vás túto noc chráni nebeský Pán, syn môj, a nech vám preukáže milosrdenstvo a daruje pokoj.“ Raguel zavolal svoju dcéru Sáru. Keď prišla k nemu, chytíl ju za ruku, odovzdal ju Tobiášovi a vyhlásil: „Vezmi si ju! Podľa zákona a nariadenia zapísaného v Mojžišovej knihe ti ju dávam za manželku. Vezmi si ju a privede' ju v zdraví k svojmu otcovi. A nebeský Boh nech vás sprevádza v pokoji.“ Zavolal jej matku, rozkázal priniest' listinu a napísal manželskú zmluvu, že mu ju dávajú za ženu podľa nariadenia Mojžišovho zákona. Potom začali jest' a pit'. Tu Raguel zavolal svoju ženu Ednu a povedal jej: „Sestra, priprav inú izbu a zavede' ju tam.“ Ona odišla, postlala, ako jej povedal, zaviedla ju tam a dala sa nad ľňou do pláču. Potom si utrela slzy a povedala jej: „Maj dôveru, dcéra moja! Nebeský Pán nech premení tvoj žial' na radosť Len maj dôveru, dcéra moja!“

Počuli sme Božie slovo.

Čítanie z knihy proroka Jeremiáša (7)

Hľa, prichádzajú dni, hovorí Pán, keď uzavriem s domom Izraela a s domom Júdu novú zmluvu! Nie ako zmluvu, ktorú som uzavrel s ich otcami, keď som ich chytí za ruku, aby som ich vyviedol z Egypta. Ale toto bude zmluva, ktorú po týchto dňoch uzavriem s domom Izraela - hovorí Pán. Svoj zákon dám do ich vnútra a napíšem ho do ich srdca. A budem im Bohom a oni budú mojím ľudom. Už sa nebudú vzájomne poučovať a brat bratovi nebude hovoriť: „Poznajte Pána!“, pretože ma všetci poznajú od najmenšieho po najväčších - hovorí Pán.“

Počuli sme Božie slovo.

Čítanie z knihy Pieseň piesní (8)

Na srdce si ma pritlač jak prsteň,
st'a pečat' na svoje rameno!
Lebo láska je mocná ako smrt'
a vášeň lásky tvrdá ako podsvetie.
Jej pál'a - to ohňa plápoly,
jej plamene, to Jahveho je žiar.
Ani veľké vody lásku neuhasia,
ani rieky ju neodplavia.
A keby človek za lásku chcel dat'
všetky bohatstvá svojho domu,
len by sa opovrhlo ním.

Počuli sme Božie slovo.

Čítanie z knihy Sirachovca (9)

Muž dobrej ženy je blažený:
počet jeho rokov sa zdvojnásobí.
Zdatná žena oblažuje muža,
takže v pokoji prežíva roky života.
Dobrá žena je dobrý podiel dedičný,
muž ju dostane ako odmenu za dobré skutky.
Či je bohatý, či chudobný, veselá je mysel',
pohľad takých je v každom čase radostný.
Pôvab usilovnej ženy oblažuje muža
a jej rozvaha dodáva vzrast jeho kostiam.
Jej rozvážnosť je dar od Boha;
ak je žena rozvážna a mlčanlivá,
nemožno dosť preplatit' takú dobre vychovanú dušu.
Sväta a cudná žena je pôvab nad pôvab,
nijaká protihodnota sa nevyrovná zdržanlivej duši.
Ako osveti ranné slnko svet z Božích výšin,
tak je ozdobou pre dom pôvab dobrej ženy.

Počuli sme Božie slovo.